

[Morten Lange.]

kulturelt værdifulde programmer ned, så har vi ikke gjort nogen kæmpeindsats ved at holde kulturdebat her samtidig, og jeg er bange for, at det er det, der er blevet konsekvensen.

Der står i øvrigt nogle bemærkninger i ministerens redegørelse til os, som også giver anledning til stor skepsis. Jeg forstår, at ministeren er bekymret over, at der er nogle medlemmer af radioens programudvalg, der af og til er utilfredse med, hvorledes programcheferne disponerer. Det kan godt ske, vi skal have en anden ledelsesstruktur, men jeg håber, at der, uanset hvilken ledelsesstruktur vi har, er nogen i radiatoradet, i programudvalget og i det hele taget, som vil være utilfredse med nogle af de dispositioner, der er truffet. For de dispositioner, som gør alle glade, det er nu ikke dem, der fremmer kulturen mest. Sådan er det ikke. Hvis det ikke bider og kradsler lidt, ja, så er der altså simpelt hen ingen fremskridt i tingene, så er det kun den ganske almindelige sofalektur, vi kan klare.

Jeg tror, ministeren skulle tage dette i sin erindring, når han spekulerer videre på, hvilken struktur vi skal arbejde under, og jeg tror i alle tilfælde, at den bekymring, han har vist, og derigennem støttet skeptikerne, er der ingen realiteter i.

Der kan lægges andet og mere i ministerens bemærkninger. Jeg har forstået, at det, han i øvrigt har fremført over for os, ikke skal være et forsøg på en yderligere politisering af Danmarks radio. Jeg glæder mig, hvis det er tilfældet, men jeg håber, ministeren vil klargøre sine synspunkter på det område, thi han har spredt mere, skal vi sige tvivl, end han har spredt klarhed med redegørelsen på det punkt.

Meta Ditzel: Vi må indrømme, at der hidtil ikke har været megen tid til at behandle kulturelle spørgsmål i dette ting, og derfor må man glæde sig over kulturministerens oplæg til debat og de indholdsrige, smukke taler, vi har hørt i dag. Vi har været inde på så mange områder, at det virker næsten helt overvældende at tænke på alt det arbejde, der forestår, men man må også håbe, at det betyder, at der nu virkelig er grundlag

for, at vi påtager os at føre en kulturpolitik, som kan give positive resultater.

Men da jeg mener, at vi ikke for alle de store syner, der oprulles, og de perspektiver, man har været inde på, må glemme de nærmest foreliggende opgaver, vil jeg gerne pege på noget ganske konkret, som man kan tage fat på straks, og hvor det er tiltrængt at der gøres en indsats. Jeg vil gerne henstille, at man overvejer, om vi kan forsvare at undlade i højere grad at rette vor opmærksomhed mod at støtte de kulturelle aktiviteter, som i disse år udfolder sig mange steder ud over landet, og som er med til at fjerne den meget omtalte kløft. I provinsen, ikke alene i storbyen Århus, udfoldes der kulturelt liv, og ikke alene i byer som Herning og Holstebro eller i Brande med kunstgavlene vises der prisværdigt initiativ, men det er egentlig forbløffende, hvad mennesker med fantasi, energi og undertiden personlige ofre også andre steder kan sætte i gang uden store økonomiske midler. Lad mig nævne eksempler som Thisted, hvor man har en af landets største musikforeninger, Skagen, hvor der fra biblioteket udgår nye kulturelle aktiviteter, Viborg, hvor der er et glimrende samarbejde mellem kunst- og lokalhistorisk museum, turistforening og bibliotek. Lad mig nævne initiativer ude i landkredsene, f. eks. kunstforeningen i Østhimmerland, der arrangerer koncerter, udstillinger og allerede har haft paneldiskussion om kulturbetænkningen, eller koncerter i Børglum eller forberedelse til oprettelse af en musikhøjskole i Egtved, hvor man i 4 år i en gammel skole i ét klasseværelse har kunnet undervise 4.000 kursister i musik, så disse kursister har kunnet drage ud i landet og igangsætte nye aktiviteter. Det er noget jeg synes har stor værdi ved siden af alle de andre ting, man opruller, og her har jeg endda kun nævnt en del af de ting, der sker i Jylland, og kun nogle af de steder, hvor man med forventning og interesse ser hen til større bevågenhed fra kulturministeriet. Naturligvis må meget af dette arbejde støttes økonomisk, hvis det skal bestå eller udvides, som man ønsker det, og der skulle vel også være mulighed for, at vi i et velstandssamfund, hvor man tumler med store projekter til milliardbeløb, skulle kunne forhøje bevilningerne til den kulturelle fond, der måske